

מסורת הש"ס

- (א) שנת קכ"ב; (ב) ו'ל נכבא; (ג) ז"ק מ"ד; (ד) מתיש"ק מ"ו ושינן; ז"ק; (ס) ולסו; (ז)ויקרא פרשה יר; (ח) דסי"ח בנחמלות; ז"ק; (ט) יר ז"ק לא קמ"ל וקסבר (ט) קריעה; ז"ק; (י) ונ"ע חס"ד שנת קד: ד"ה התם; (יא)ול ז"ל המנחה; (יב) ע"י בספר קרבן אהרן פ' ויקרא דף עו ע"ג מ"ש בזה; (יג) דקברא; ז"ק.

תורה אור השלם

- כל המנחה אשר תקריבו לך לא תעשה חק כי כל שאר וכל דבש לא תקטיר ומנח אשה לך;

הגהות הב"ח

- (ה) רש"י ד"ה אשר תקריב דמשמע:

מוסף רש"י

- הקודה כל שהוא חייב. טוק ען וא אכן בסול (שנת קכ). לרבות לחם הפנים לחימוץ. (למטה של יתמלו (פסחים יז).

רבינו גרשום

- כמעשה צלי שבת דאילו אוחיב שפודא דבשראי בתורא בשבתא אציג דלא אפיך ביה חייב דמיביטל ממילא הכא נמי גבי עיסא מחייב: ואם ניצלה בו. צליה גמורה כגרוגרת בקוקא א' [חייב]: דחזו לצירוף. דאי הוה ביחד הוה עייל ביה אוריא: לכבא דאקלידא. טו של מפתח של עץ שמקבין בו נבך כל שהוא ומכניסין בו עץ קטן כעץ שן: מנחת נסכים מי פירות הן שהן נבללות בשמן והיאך יכול לחמשה:

ארכא לפלוגי בין הפך ללא הפך כגון כה"ג כדמפרש לקמן דאי לא הפך הוה בשיל מלד אחד אצל גבי חימוץ ליכא לפלוגי: **אילמא דכי לא הפך ביה לא בשיל פשיטא**. דלא היפך פטור דהא לא נללה ולא מירי עבד: **מאכל בן דרוסאי**. שלש הוה מזבשל: **קמ"ג**. הא דקמני לא היפך פטור אע"ג דבשיל מלד אחד כמאכל בן דרוסאי לאו כלום הוא: **ואם נללה בו מלד אחד כגרוגרת**. גליה גמורה חייב אפילו כי לא היפך: **קודם**. חור כל שהוא במקדח בשנת חיוב: **דחזו לנרף**. כמו שעושין נגידן כשצריךין לתור ו^[א] אחד קודמין שלשה קטנים זה בלד זה וממזרים אותן: **לכבא דאקלידא**. לשון^(ב) של מפתח שראשו חד ו^[א] ותומכן בתוך המיזה ופותח ויטעל: **אלא קומץ**. שלג יטול קומץ לצדו ויחמיטנו: **מנחה מנין**. שלג יחמין כל המנחה יחד קודם קמניה: **שאר מנחות מנין**. דהאי קרא במנחת מרחשת כמי: **פסולה**. כגון שיטאת או נטמאת: **וחור וסימלה**. כלומר גמר מעשה חימוצה ו^[א] שאפפה: **מהו**. מי מיחייב משום מחמץ אחר מחמץ או לא: **או דלמא כיון דחימלה לא מהני** ^[א] ליה כה פסול יולא. דלאו קדושה גמורה היא ואין צה אלא פסול חימוץ וחייב כשאר מחמץ אחר מחמץ: **חימלה**. לקומץ: **כראשו של מנחה מהו אשר תקריבו**. משמע כל זמן שמחוסרת הקרבה עבר עליה אצל לאחר הקרבה לא: **מחוסר הקטרה**. לימנה על האש: **והשפא דנפקא לן מכל המנחה**. דאפילו כשהקומץ ו^[א] מעורבצת חייב עלי: **אשר תקריבו**. ו^(ב) ^(א) משמע דלקומץ לחודיה קאזי למא לי: **לרבות מנחת נסכים לחימוץ**. שאס חמלה חייב יב^[א]. משום דהאי קרא גבי שאר מנחות ששיריהן נאכלין כמיצ אצטריך לרבויהנהו להני וה"ג תינהג לה במורת כהנים^(ג) אין לי בלא תעשה חמץ אלא במנחה ששיריה נאכלין מנחות שאין שיריהן נאכלין מנין ת"ל כל המנחה וגו' להציא מנחת נסכים קאזי לחם הפנים לא לקי עליה דקסבר מדת יבש לא נתקדשה ומר מרזי לחם הפנים ו^(ד)דלא חימא צנקמלות ו^(ה)אמר רחמנא שמהן קרב למנח אצל האי דלא קרב מיניה ו^(ו)לא יר^(א) קסבר מדת יבש נתקדשה אצל מנחת נסכים לא לקי: ומי

ו^(ז) ליה מכל המנחה אשר לברתניא אשר תקריבו לרבות מנחת נסכים לחימוץ דברי רבי יוסי הגלילי רבי עקיבא אומר לרבות י'לחם הפנים לחימוץ מנחת ו'נסכים מי פירות הם

דהאי קרא גבי שאר מנחות ששיריהן נאכלין נאכלין מנין ת"ל כל המנחה להציא לחם הפנים דברי רבי יוסי הגלילי כו' ויותר היה נראה לומר דלקך כריך ריבוי ללחם הפנים ומנחת נסכים משום דמנחת נסכים אינה צאה בגלל עצמה ולחם הפנים אין מהן לאישים אצל שאר מנחות צאות בגלל עצמן ויש מהן לאישים ועם זה אשכחן לקמן (דף ס:) גבי הבשה דמרזי ר"ש שאר מנחות להבשה מאת המנחה וממעט שמי הלחם ולחם הפנים מדכתיב מאלה ומנחת נסכים מדכתיב והקריבה ומיהו תימנה דמשמע התם דאי לא מיעוטא הוו מיתרזי להבשה מאת המנחה ומאי שגא לחימוץ דלא מיתרבו מכל המנחה הא חימוץ והגשה מרזיהו בחד פרשתא כתיבי במנחת מרחשת (ויקרא ז) ויותר היה לרבות מכל המנחה טפי מאת המנחה ועוד קשה דהכא איתרבו מכל המנחה מנחת העומר ומנחת סוטה והתם לא איתרבו מאת המנחה אלא צעי התם קרא לרבויו דמרצה מנחת העומר להגשה מוהבצאת ומנחת סוטה מן והקריב ומיהו בזה אין תימה ^(ח) בסבדא דכל מרצה טפי מאת אצל זה ודאי תימה דהוי אפכה הכא מהתם דמכל המנחה מרצה מנחת העומר ומנחת סוטה ואילו מנחת נסכים ולחם הפנים לא מתרביא והתם מרזינן מאת המנחה לחם הפנים ומנחת נסכים ואילו מנחת העומר ומנחת סוטה לא מרזינן: **בַּמִּנְחָה נִסְכִּים מִי פִּירוֹת הֵן**. ושאר מנחות ידוע דמנגלין צמים דשמנן מועט וצעין זה אי אפשר לגבל אצל מנחת נסכים

ואם נצצה בו כגרוגרת זרכו לגמרי יותר מקובות. לא דמי להוציא בפרק המוציא יין (שנת דף פ.)

אמר רבי יוחנן הגיה בשר על גבי גחלים היפך בו חייב לא היפך בו פטור אמר רבא מאי חייב נמי דקאמר כמעשה צלי של שבת גופא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן הגיה בשר על גבי גחלים היפך בו חייב לא היפך בו פטור היכי דמי אילמא דאי לא היפך ביה לא בשיל פשיטא אלא דאי לא מהפייב ^[א] ליה נמי הוה בשיל אבאי לא מיחייב לא צריכא א"דאי לא היפך ביה הוה בשיל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי וכי מהפייך ביה בשיל משני צדדין כמאכל בן דרוסאי וקמ"ל דכל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי לא כלום הוא אמר רבא ואם נצלה בו כגרוגרת ^[א] מצד אחד במקום אחד חייב א"ל רבינא לרב אשי במקום אחד אין בשנים או ג' מקומות או ^(ב)והתנן בַּהֲקוּדָה כֹּל שֶׁהוּא חַיִּיב הַיּוֹבֵי דְּמֵי אִילִימָא בַּמָּקוֹם אֶחָד כֹּל שֶׁהוּא לִמְאֵי חַוִּי אֵלָא לֹא בִשְׁנַיִם או שלשה מקומות דחזו לצירוף לא לעולם במקום אחד דחזו ללבבא דאקלידא ואיכא דאמרי אמר רבא אפילו בשנים וג' מקומות אמר ליה רבינא לרב אשי אף אנן נמי תנינא הקודה כל שהוא חייב היכי דמי אילמא במקום אחד כל שהוא למאי חזי אלא לאו בשנים או שלשה מקומות דחזו לצירוף לא לעולם במקום אחד דחזו ללבבא דאקלידא ואיכא דאמרי אמר רבא אפילו בשנים וג' מקומות אמר ליה רבינא לרב אשי אף אנן נמי תנינא הקודה כל שהוא חייב היכי דמי אילמא במקום אחד כל שהוא למאי חזי אלא לאו בשנים ושלשה מקומות דחזו לצירוף לא לעולם במקום אחד דחזו ללבבא דאקלידא תנו רבנן אילו נאמר י'אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ הייתי אומר אין לי ^[א] ^(ב) (אלא) בלא תעשה חמץ אלא קומץ בלבד מנחה מנין ת"ל מנחה שאר מנחות מנין ת"ל י'כל המנחה אשר תקריבו לה' כשרה ולא פסולה מכאן אמרו בַּמַּחְמִיץ אֵת הַכֹּשֶׁרִיד חַיִּיב וְאֵת הַפְּסוּלָה פְּטוּר בְּעִי רַב פֶּפֶא ד'חימצה ויצאת וחזימצה מהו כיון דיצאת איפסילה לה ביוצא וכי הדר מחמיץ לה לא מיחייב עלה משום מחמיץ אחר מחמיץ או דילמא כיון דחימצה פסול יוצא לא מהני ביה וכי הדר מחמיץ לה מיחייב עלה משום מחמיץ אחר מחמיץ תיקו בעי רב מרי חימצה ה'בראשו של מזבח מהו אשר תקריבו אמר רחמנא והא אקרבה או דלמא מחוסר הקטרה כמחוסר מעשה דמי תיקו: והשתא דנפקא תקריבו ו^(ג) (לה') למא לי מיבעי ליה

לרבויהו להני וה"ג תינהג לה במורת כהנים^(ג) אין לי בלא תעשה חמץ אלא במנחה ששיריהן נאכלין מנחות שאין שיריהן נאכלין מנין ת"ל כל המנחה להציא לחם הפנים דברי רבי יוסי הגלילי כו' ויותר היה נראה לומר דלקך כריך ריבוי ללחם הפנים ומנחת נסכים משום דמנחת נסכים אינה צאה בגלל עצמה ולחם הפנים אין מהן לאישים אצל שאר מנחות צאות בגלל עצמן ויש מהן לאישים ועם זה אשכחן לקמן (דף ס:) גבי הבשה דמרזי ר"ש שאר מנחות להבשה מאת המנחה וממעט שמי הלחם ולחם הפנים מדכתיב מאלה ומנחת נסכים מדכתיב והקריבה ומיהו תימנה דמשמע התם דאי לא מיעוטא הוו מיתרזי להבשה מאת המנחה ומאי שגא לחימוץ דלא מיתרבו מכל המנחה הא חימוץ והגשה מרזיהו בחד פרשתא כתיבי במנחת מרחשת (ויקרא ז) ויותר היה לרבות מכל המנחה טפי מאת המנחה ועוד קשה דהכא איתרבו מכל המנחה מנחת העומר ומנחת סוטה והתם לא איתרבו מאת המנחה אלא צעי התם קרא לרבויו דמרצה מנחת העומר להגשה מוהבצאת ומנחת סוטה מן והקריב ומיהו בזה אין תימה ^(ח) בסבדא דכל מרצה טפי מאת אצל זה ודאי תימה דהוי אפכה הכא מהתם דמכל המנחה מרצה מנחת העומר ומנחת סוטה ואילו מנחת נסכים ולחם הפנים לא מתרביא והתם מרזינן מאת המנחה לחם הפנים ומנחת נסכים ואילו מנחת העומר ומנחת סוטה לא מרזינן: **בַּמִּנְחָה נִסְכִּים מִי פִּירוֹת הֵן**. ושאר מנחות ידוע דמנגלין צמים דשמנן מועט וצעין זה אי אפשר לגבל אצל מנחת נסכים

ואם נצצה בו כגרוגרת זרכו לגמרי יותר מקובות. לא דמי להוציא בפרק המוציא יין (שנת דף פ.)

אמר רבי יוחנן הגיה בשר על גבי גחלים היפך בו חייב לא היפך בו פטור אמר רבא מאי חייב נמי דקאמר כמעשה צלי של שבת גופא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן הגיה בשר על גבי גחלים היפך בו חייב לא היפך בו פטור היכי דמי אילמא דאי לא היפך ביה לא בשיל פשיטא אלא דאי לא מהפייב ^[א] ליה נמי הוה בשיל אבאי לא מיחייב לא צריכא א"דאי לא היפך ביה הוה בשיל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי וכי מהפייך ביה בשיל משני צדדין כמאכל בן דרוסאי וקמ"ל דכל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי לא כלום הוא אמר רבא ואם נצלה בו כגרוגרת ^[א] מצד אחד במקום אחד חייב א"ל רבינא לרב אשי במקום אחד אין בשנים או ג' מקומות או ^(ב)והתנן בַּהֲקוּדָה כֹּל שֶׁהוּא חַיִּיב הַיּוֹבֵי דְּמֵי אִילִימָא בַּמָּקוֹם אֶחָד כֹּל שֶׁהוּא לִמְאֵי חַוִּי אֵלָא לֹא בִשְׁנַיִם או שלשה מקומות דחזו לצירוף לא לעולם במקום אחד דחזו ללבבא דאקלידא ואיכא דאמרי אמר רבא אפילו בשנים וג' מקומות אמר ליה רבינא לרב אשי אף אנן נמי תנינא הקודה כל שהוא חייב היכי דמי אילמא במקום אחד כל שהוא למאי חזי אלא לאו בשנים או שלשה מקומות דחזו לצירוף לא לעולם במקום אחד דחזו ללבבא דאקלידא ואיכא דאמרי אמר רבא אפילו בשנים וג' מקומות אמר ליה רבינא לרב אשי אף אנן נמי תנינא הקודה כל שהוא חייב היכי דמי אילמא במקום אחד כל שהוא למאי חזי אלא לאו בשנים ושלשה מקומות דחזו לצירוף לא לעולם במקום אחד דחזו ללבבא דאקלידא תנו רבנן אילו נאמר י'אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ הייתי אומר אין לי ^[א] ^(ב) (אלא) בלא תעשה חמץ אלא קומץ בלבד מנחה מנין ת"ל מנחה שאר מנחות מנין ת"ל י'כל המנחה אשר תקריבו לה' כשרה ולא פסולה מכאן אמרו בַּמַּחְמִיץ אֵת הַכֹּשֶׁרִיד חַיִּיב וְאֵת הַפְּסוּלָה פְּטוּר בְּעִי רַב פֶּפֶא ד'חימצה ויצאת וחזימצה מהו כיון דיצאת איפסילה לה ביוצא וכי הדר מחמיץ לה לא מיחייב עלה משום מחמיץ אחר מחמיץ או דילמא כיון דחימצה פסול יוצא לא מהני ביה וכי הדר מחמיץ לה מיחייב עלה משום מחמיץ אחר מחמיץ תיקו בעי רב מרי חימצה ה'בראשו של מזבח מהו אשר תקריבו אמר רחמנא והא אקרבה או דלמא מחוסר הקטרה כמחוסר מעשה דמי תיקו: והשתא דנפקא תקריבו ו^(ג) (לה') למא לי מיבעי ליה

לרבויהו להני וה"ג תינהג לה במורת כהנים^(ג) אין לי בלא תעשה חמץ אלא במנחה ששיריהן נאכלין מנחות שאין שיריהן נאכלין מנין ת"ל כל המנחה להציא לחם הפנים דברי רבי יוסי הגלילי כו' ויותר היה נראה לומר דלקך כריך ריבוי ללחם הפנים ומנחת נסכים משום דמנחת נסכים אינה צאה בגלל עצמה ולחם הפנים אין מהן לאישים אצל שאר מנחות צאות בגלל עצמן ויש מהן לאישים ועם זה אשכחן לקמן (דף ס:) גבי הבשה דמרזי ר"ש שאר מנחות להבשה מאת המנחה וממעט שמי הלחם ולחם הפנים מדכתיב מאלה ומנחת נסכים מדכתיב והקריבה ומיהו תימנה דמשמע התם דאי לא מיעוטא הוו מיתרזי להבשה מאת המנחה ומאי שגא לחימוץ דלא מיתרבו מכל המנחה הא חימוץ והגשה מרזיהו בחד פרשתא כתיבי במנחת מרחשת (ויקרא ז) ויותר היה לרבות מכל המנחה טפי מאת המנחה ועוד קשה דהכא איתרבו מכל המנחה מנחת העומר ומנחת סוטה והתם לא איתרבו מאת המנחה אלא צעי התם קרא לרבויו דמרצה מנחת העומר להגשה מוהבצאת ומנחת סוטה מן והקריב ומיהו בזה אין תימה ^(ח) בסבדא דכל מרצה טפי מאת אצל זה ודאי תימה דהוי אפכה הכא מהתם דמכל המנחה מרצה מנחת העומר ומנחת סוטה ואילו מנחת נסכים ולחם הפנים לא מתרביא והתם מרזינן מאת המנחה לחם הפנים ומנחת נסכים ואילו מנחת העומר ומנחת סוטה לא מרזינן: **בַּמִּנְחָה נִסְכִּים מִי פִּירוֹת הֵן**. ושאר מנחות ידוע דמנגלין צמים דשמנן מועט וצעין זה אי אפשר לגבל אצל מנחת נסכים

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נז.

נז.

במקום אחד. פירוש גליה גמורה כל ממאכל בן דרוסאי: **בשנים** ושלישה חצי גרוגרת וחזר והוציא חצי גרוגרת והתם טעמא כדאיתא בסוף הגזנה (שם דף קד:) מחוסר ו^(ט) קליפה לאו כמחוסר מעשה דמי אצל הכא אין דרך גישול צדן ומחוסר נמי חמיסה וקריעה ^(י): **בַּמִּנְחָה מִנִּין**. דמחלקס לא נפקא לן אלא שריים שאחר קמיה והכא קודם קמיה: **שאר מנחות מנין** ת"כ כה המנחה. ואפי' למאן דלא דריש כל הכא מודה דפשטיה דקרא הוא: **אשר תקריבו** צמה

צ"י. תימנה הוא: **אשר** אצטריך למחמץ בראשו של מזבח דפטור כדאמרן או לכל הפחות אחר שהוצת האור ברזיו דאשר תקריבו אמר רחמנא והא איתרצה: **לרִבּוּת**. מנחת נסכים צחימוץ צרבות צחם הפנים צחימוץ. מאן דמרזי מנחת נסכים לא מרזי לחם הפנים דקסבר מדת יבש לא נתקדשה ולית צה קדושת הגוף לא לאחר אפייה אצל מאן דמרזי לחם הפנים מודה במנחת נסכים ואי"ט ולמה לי אשר תקריבו לרבות מיהוי בכלל כל המנחות ^(א) וכי מימא דלא משמע אלא אותן הכמוצים בפרשה הא אמרינן לעיל בהקומץ רבה (דף כא:) גבי כל מנחת כהן כליל תהיה דמשמע עומר וסמי הלחם דקדאמר התם שהכהנים דורשים מקרא זה לעצמם וכי תימא משום דהתם לא כתיב אלא מנחת חגיגתין ועל כרחין אמא לרזיו כל מנחות אכתי הא על כרחין מרזינן כמה מנחות שאין כמנחות שם בפרשה דמשמע דכולהו בכלל מנחה כגון מנחת חוטא ומנחת כהנים חוץ מהקן מנחת נסכים ולחם הפנים וצקוטרם פי' דלא מתרזי מכל המנחה משום דלא דמו לשאר מנחות דצעו שמן ולבונה ומנחת נסכים לא צעיא לבונה ולחם הפנים לא צעיא שמן ולפי טעם זה כ"ש דמנחת חוטא ומנחת קנאות לא הוו בכלל דלא צעו לא שמן ולא לבונה ^(א) ותימנה דהוה ליה לאשמועינן רבותא ולימא לרבות מנחת חוטא ומנחת קנאות לחימוץ וכ"ש מנחת נסכים ושמה גההו אע"ג דאין צהם שמן ולבונה כיון דנקמלות מיתרבו מכל המנחה דדמו טפי לאותם הכמנחות שם דקרינא ביה חלקס לא מאפה חמץ אצל מנחת נסכים אינה נקמלת ומנחת כהנים אע"ג דאינה נקמלת כיון דלית צה שמן ולבונה דמיא להו טפי ^(ב) ויש פירושים מרש"י שכחזו בהן משום

דלא תעשה חמץ אלא מנחות ששיריהן נאכלין מנחות שאין שיריהן נאכלין מנין ת"ל כל המנחה להציא לחם הפנים דברי רבי יוסי הגלילי כו' ויותר היה נראה לומר דלקך כריך ריבוי ללחם הפנים ומנחת נסכים משום דמנחת נסכים אינה צאה בגלל עצמה ולחם הפנים אין מהן לאישים אצל שאר מנחות צאות בגלל עצמן ויש מהן לאישים ועם זה אשכחן לקמן (דף ס:) גבי הבשה דמרזי ר"ש שאר מנחות להבשה מאת המנחה וממעט שמי הלחם ולחם הפנים מדכתיב מאלה ומנחת נסכים מדכתיב והקריבה ומיהו תימנה דמשמע התם דאי לא מיעוטא הוו מיתרזי להבשה מאת המנחה ומאי שגא לחימוץ דלא מיתרבו מכל המנחה הא חימוץ והגשה מרזיהו בחד פרשתא כתיבי במנחת מרחשת (ויקרא ז) ויותר היה לרבות מכל המנחה טפי מאת המנחה ועוד קשה דהכא איתרבו מכל המנחה מנחת העומר ומנחת סוטה והתם לא איתרבו מאת המנחה אלא צעי התם קרא לרבויו דמרצה מנחת העומר להגשה מוהבצאת ומנחת סוטה מן והקריב ומיהו בזה אין תימה ^(ח) בסבדא דכל מרצה טפי מאת אצל זה ודאי תימה דהוי אפכה הכא מהתם דמכל המנחה מרצה מנחת העומר ומנחת סוטה ואילו מנחת נסכים ולחם הפנים לא מתרביא והתם מרזינן מאת המנחה לחם הפנים ומנחת נסכים ואילו מנחת העומר ומנחת סוטה לא מרזינן: **בַּמִּנְחָה נִסְכִּים מִי פִּירוֹת הֵן**. ושאר מנחות ידוע דמנגלין צמים דשמנן מועט וצעין זה אי אפשר לגבל אצל מנחת נסכים

ומי

עין משפט ונר מצוה

לא מי' פ"ט מהלכות שבת

הלכה ה'

לא ב' מ"י פ"י מהלכות שבת הלכה טו סנה לאין סה: לב ג ד ה מ"י פ"י מהל' מעשי'ק הל' יח ועיין רש"ק:

לג ו י ז מ"י שם הלכה יט:

שיטת מקובצת

- (א) מהפייך ביה: (ב) כגרוגרת במקום: (ג) אין לי בלא: (ד) חיבת ליה נמחק: (ה) חיבת להי' ליש: (ו) לחזר ארוך: (ז) חזר וחזרבו: (ח) חימוצה כשאפפה: (ט) לא מהני בה: (י) כשהקומץ מעורב בה: (יא) תקריבו. דמשמע: (יב) חייב ואציג דלא דמיא לשאר מנחות דלא בעי לבונה כדקתיב במתני: לחם הפנים. אע"ג דלא בעי שמן כשאר מנחות ל"א לרבות מנחת נסכים [מנחת כהנים וכהן משיח [משום] כרן]: (יג) בבקמצות דוקא אסר רחמנא: (יד) לא קמ"ל וקסבר: (טו) וחימה ולפרשי ד"ל דפי' דמאן דמרבח לחם הפנים פליג במנחת נסכים לא קשיא מירי דה"ה דאיתוראי הני ונקט מנחת נסכים למר ולחם הפנים למר משום פלוגתייהו וכדמתרין רש"י ד"ל ולישנא איתרינא מנחת כהנים וכהן משיח כד: (טז) אצטריך לרבויהנהו להני: